

Je ešte iný príbeh
o zábudlivosti.
Pretože som povedala jeden,
poviem vám aj druhý.
Mohol by
byť do páru.
Bolo to v inej krajine,
v inej dynastii,
totiž
v dynastii Ching.
Bola jedna rodina
a v tej rodine
sa narodil syn.
A ten syn bol, ako
mladý, mimoriadne
inteligentný a schopný.
Keď ale dospel,
náhle sa stal bláznom,
takzvaným bláznom.
Aj on sa stal
nenormálnym, podľa
názoru rodiny.
Čo bolo na tom chlapcovi
také nenormálne?
Keď začul
niekoho spievať
a podobne, myslel si,
že je to smutné,
ako keď ľudia plačú,
akoby plakali
kvôli niečomu smutnému
a nebolo to z radosti,
ako si väčšina ľudí
o spievaní myslí.
A keď zbadal
niečo, o čom
si ľudia mysleli, že je
krásne, on si myslel,
že je to škaredé.
Keby ľudia
povedali „Ach, aké
krásne ženy“,
on by si myslel „Ach, nie!
Fuj! Nič moc!“
A potom keby sa ľudia
navoňali parfumom,
on by povedal,
„Hrozne to smrdí!“
A ešte horšie,
keby mu niekto dal

niečo dobré ako
kávu, čaj, bombón
a podobne, on
by mal pocit „Fuj!
To je jed.“
Whisky,
ktorá bola drahá
a najlepšej značky
v meste, keď ju dostal,
povedal, „Ach, hrozná.“
Ľudia by normálne
povedali „Sladké víno“,
keď opisovali
nejaké dobré víno
a drahé veci,
oni hovorili,
„Hm, toto je sladké víno.“
„Sladký alkohol.“
Ale on by si myslel,
že je horký, jedovatý,
nie dobrý.
A potom niektorí
ľudia urobili veci,
ktoré sú podľa spoločnosti
považované za zlé
a on ich schválil,
myslel si, že sú správne.
Takže išiel proti všetkým
názorom v spoločnosti,
takmer!
A podľa
názorov ľudí o tom,
aké je nebo,
aké je peklo,
o zime a horúčave,
o ohni a ľade
a ostatných veciach,
ktoré majú normálne
jasné vysvetlenie,
pre neho
to bolo obrátene.
Podľa jeho názoru
je všetko zlé.
Nič nie je tak,
ako si ľudia myslia.
Takže ľudia
z rodiny si v tom čase
mysleli, že je nanič.
Preto celá rodina
prepadla panike a skúšala

všetku svoju moc, aby
ho vrátili do normálu.
Snažili sa najlepšie,
ako vedeli, presne ako
rodina z prvého príbehu,
pozyvali rôznych
šamanov,
guruov,
všemožných čiernych
a bielych mágov,
liečiteľov atď.,
aby ho prišli vyliečiť,
no nič nepomáhalo.
Takže, jedného dňa
tam bol nejaký človek,
volal sa pán Yang,
mohol to byť niekto z vás.
Prišiel k tej rodine,
dozvedel sa
ten príbeh a povedal
členom rodiny,
„V krajine Lu,
je džentlmen
menom Kung,“
Konfucius, „ktorý je
veľmi talentovaný,
má veľa schopností,
možno by tento Konfucius
mohol byť schopný
vyliečiť vášho syna.
Prečo to neskúsiť?“
A tak chlapcov otec
išiel do krajiny Lu.
Keď prechádzal popri
krajine Chen, medzi
Lu a jeho krajinou
bolo
mnoho iných krajín.
Takže keď prechádzal
popri krajine Chen,
stretol Lao-‘c.
Lao-‘c a Konfucius
sú súčasníci?
Šťastná Čína.
Vlastne, Čína
v tom čase, tam bolo
mnoho krajín,
takže to nie je prekvapenie.
Vlastne v každej dobe
je normálne

len jeden majster,
no niekedy
sú možno 2 alebo 3, ako
Lao-‘c a Konfucius
v tom čase.
A potom
Šákjamuni Budha
a to všetko.
Takže keď stretol Lao-‘c,
medzičasom,
počas cesty,
povedal aj jemu
o chorobe svojho syna.
Lao-‘c mu povedal,
tomu otcovi,
„Ako vieš,
že tvoj syn je blázon?
Ako vieš,
že je nenormálny?
Nemyslíš,
že v týchto dňoch
sú všetci ľudia pod slnkom
takisto blázni?
Všetko to
správne a nesprávne,
dobré a zlé, výhody
a nevýhody,
zisk a strata?
Každý v tomto svete
má určité
obrátené názory,
takže prečo nepovažuješ
celý svet
za obrátený naruby,
namiesto rozmýšľania o tom,
že tvoj syn je blázon
a nenormálny?
Okrem toho, ak aj
jeden človek v rodine
je blázon alebo nenormálny,
nemôže to narušiť
celú rodinu.
A nech sa celá
dedina stane bláznivá,
nemohlo by to
byť dosť na narušenie
celého národa.
A keby bol dokonca
celý národ bláznivý,
neznamená to tak veľa

pre celý svet.
A keďže je teraz
celá planéta bláznivá,
aký je v tom
rozdiel?
Ako to môže narušiť
čokoľvek iné?
Ak povedzme všetci ľudia
na tejto planéte
sú ako tvoj syn,
potom si tu jediný
blázon ty.
A potom
by už nikto
na celej planéte
nerozumel
spôsobu, akým teraz
chápu šťastie,
smútok,
slávu, zisk, dobro,
zlo atď.
Pretože
všetci by boli
rovnakého názoru.“
Myslí tým,
že
len preto,
že niekto je iný a
všetci ostatní sú rovnakí,
to nutne neznamená,
že všetci ostatní
sú v poriadku a ten
jeden človek nie je.
Je to len vec
názoru.
Pretože
väčšina ľudí
je pripútaná
k rovnakej definícii,
k rovnakým pravidlám
a učia sa
z rovnakého zdroja
a rovnakého systému,
sú skrotení tým istým
hlavným prúdom
v spôsobe myslenia,
to neznamená,
že iný človek,
s iným poznaním,
je blázon.

„A okrem toho,“
Lao-‘c pokračoval
v rozprávaní otcovi,
„dokonca ja sám,
to, čo som ti povedal
práve teraz,
ako môže ktokoľvek vedieť,
či to nie je bláznivé,
či to nie je
nesprávne a hlúpe?
Ako si v takom prípade
môžeš byť istý
tým džentlmenom
v krajine Lu,
ktorý sa volá Konfucius?
Ako vieš, či sám
nie je bláznivý?
Možno je
najbláznivejší zo všetkých!
Ako sa teda môžeš
spoliehať na čokoľvek, že ti
vylieči syna? Chod’ domov!
Nemrhaj svojimi peniazmi.“
Toto je niekoľko
príkladov o
rozdielnosti názorov.
A podľa
počtu ľudí, ktorí
veria jednej veci,
sa tá vec
stane správna.
Podľa Lao-‘c
bol Konfucius
najväčší blázon tej doby.
Pretože
podľa Lao-‘c
Konfucius skúšal
robiť nemožné.
To, čo v tom čase...,
Konfucius robil,
možno
nebol osvietený.
Na začiatku
svojej misie
bol Konfucius
veľmi nadšený,
plný teórie.
Pokúšal sa
napraviť spoločnosť
podľa starých pravidiel,

vlastných názorov
a silnou vôľou.
Používal morálku,
prikázania,
sociálne rozmery
zdvorilosti,
správania sa,
a podobne,
aby pozdvihol spoločnosť
tých čias,
ktorá bola natoľko
v neporiadku a chaose.
Myslel si, že týmito
pravidlami
a prikázaniami môže
urobiť ľudí lepších.
Ak ale môžeme použiť
len teóriu a etické pravidlá
a prikázania, aby sme
pomohli ľuďom, potom
sa Ježiš nemusel narodiť,
pretože pravidlá tu boli už
predtým, než sa narodil.
Budha nemusel
byť učiteľom,
pretože existovalo
viac pravidiel predtým,
než sa stal osvieteným.
Pravidlá sú pravidlá,
ľudia sú ľudia,
musí existovať príklad.
Musí tu byť vnútorná
realizácia na podporu
týchto morálnych štandardov.
Inak,
byť mravný len
vďaka pravidlám,
nemyslím si,
že to veľmi pomôže.
Pretože zvyky
z mnohých životov
sa ťažko vymazávajú
len počúvaním.
Napriek tomu
aj počúvanie je dôležité,
pretože
vás upomína.
Ale ak to upomínanie
nemá podporu
z vnútornej sily,

našej vrodenej sily,
potom to nefunguje.
Auto nejde samo,
potrebuje benzín,
a tiež šoféra.
Ak ide samo,
slepo narazí
do čohokoľvek
a viac ho nebude.
A nikomu nie je
užitočné, ak auto
ide samo.
Mnohí z nás si myslia,
že poznajú
prikázania,
rozumejú im
a dodržiavajú ich.
Musíte ale vedieť,
že prikázania majú 3 časti:
fyzickú, duchovnú
a mentálnu.
Ak sa napríklad
vydáme, oženíme.
Väčšina ľudí
zostane v manželstve
s partnerom celý život
a myslia si,
že sú verní.
Ježiš ale povedal,
„Kto na ženu
hľadá žiadostivo,
už s ňou
scudzoložil
vo svojom srdci.“
Preto sa uistite,
že každé naše prikázanie
je fyzicky,
a duševne
úplne čisté.
Samozrejme sa
môže zvyk znovu objaviť,
no môžeme si pomôcť
tým, že ho zastavíme,
nebudeme ho nasledovať
a ospravedlňovať
sami seba.